

ת"פ 57360/05/13 - מדינת ישראל נגד אור בראון

בתי המשפט

בית משפט השלום קריית גת

ת"פ 57360-05-13
01 אפריל 2015

בפני: כב' השופטת נגה שמואלי-מאיר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אור בראון ת.ז. 064973837

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה ממחה מזי באני

הנאשם ובא כוחו עו"ד אמנון גולן

[פרוטוקול הושמט]

מזר דין

כללי:

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירה של החזקת סם מסוכן לצריכה עצמית בניגוד לס' 7(א)+7(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973, בכך שביום 4/2/2013 בסמוך לשעה 16:05 במושב יד נתן, בבית מספר 69, החזיק הנאשם במקומות שונים בבית ובמחסן בסם מסוכן מסוג קנבוס במשקל של 69.3 גרם נטו ובסם מסוכן מסוג חשיש במשקל של 0.4178 גרם נטו לצריכתו העצמית.

2. ביום 19/1/2014 הציגו הצדדים הסדר טיעון דיוני לפיו, הנאשם הודה במיוחס לו, הורשע והצדדים הסכימו כי יתקבל תסקיר בעניינו. הצדדים לא הגיעו להסכמות ביניהם לעניין שאלת ההרשעה.

א. טענות הצדדים:

3. המאשימה הטעימה כי אין מקום במקרה זה להימנעות מהרשעה ועתרה להרשעתו של הנאשם ולהטלת עונשים של: מאסר מותנה, קנס, פסילה מותנית ועבודות של"צ, תוך שנמנעה מלטעון אודות מתחם הענישה הראוי בעבירות החזקת סם לצריכה עצמית בנסיבות דומות למקרה דנן.

עמוד 1

4. הסניגור הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, לעברו הנקי, להודאתו במיוחס לו לחיסכון בזמן שיפוטי, להמלצתו החיובית של שירות המבחן ועתר לאמץ את המלצותיו.

5. הנאשם הביע חרטה על מעשיו, והתחייב כי הם לא יישנו.

ב. תסקירי שירות המבחן:

6. מתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם ביום 30/6/2014 עולה, כי מדובר בנאשם בן 32, רווק; שירת בצה"ל שירות מלא; עובד באופן מסודר בחברה בתפקיד של איש מעבדה ורכש בתחום ההגברה והתאורה.

בהתייחסו לעבירה נושאת האישום, תיאר הנאשם בפני שירות המבחן את הדינאמיקה שקדמה למעשיו. לדבריו, את קופסת הקנבוס שעליה היה רשום "קנבוס רפואי" מצא כחלק מציד שקיבל במסגרת עבודתו לתיקון, תוך שהחליט לנסות את השפעת החומר לאחר התקף פסיכוטי שחווה, ובתקופה בה חש תחושות דיכאון ונדודי שינה, ולאחר ששמע קודם לכן אודות סגולותיו הרפואיות של החומר.

7. בכל הנוגע ליתר הסמים שנמצאו בביתו טען הנאשם בפני השירות, כי מדובר בסמים ששמר עבור חבר; בכל הנוגע לסמים שנמצאו בתוך המחסן טען הנאשם בפני השירות, כי הם שייכים לחברו, שכלל הנראה שכחם אצלו. הנאשם היה ער לכך שמדובר בטענה בעייתית אך, שב וטען בפני השירות כי כך הם פני הדברים.

8. שירות המבחן התרשם מאישיותו של הנאשם אשר מפאת צנעת הפרט לא ארחיב לבד מלציין כי מחד - השירות התרשם, כי הנאשם בעל יכולות וורבליות תקינות; הסובל מתחושות משתנות של ירידה במצבי הרוח, דכאון, מחשבות שליליות וחרדה; נמנע כיום מעשיית שימוש בסמים עקב ההליכים המשפטיים המתנהלים כנגדו, שהעלו את רמת החרדה והחששות שלו מפני פגיעות אישיות, והמהווים גורם משמעותי בהימנעותו מעשיית שימוש בסם; מגלה יציבות גבוהה בתחומי חייו השונים ובכלל זה - במסגרות הלימודיות, המסגרת הצבאית ובמסגרת התעסוקתית; תפקודו גבוה והוא מוערך במסגרות השונות בהן משולב; מציג עמדות חוקיות וחייבות; ומאידך - להערכת השירות, מן הנאשם נשקפת מסוכנות להישנות עבירות מתחום הסמים, כחלק מרצונו ליצור קשרים חברתיים ולהפחית את רמת חרדותיו הנפשיות. אם כי להערכת השירות, רמת חרדתו הגבוהה כיום מהווה גורם ממתן, וכי גורמי הסיכוי להשתלבות נורמטיבית מצדו בחברה הם רבים.

9. שירות המבחן בחן עם הנאשם אפשרות לשילובו בהליך טיפולי על מנת להפחית את גורמי הסיכון להישנות התנהגות פורצת חוק מצדו ולחזק את גורמי הסיכוי לשיקומו. שירות המבחן מצא כי השתתפותו של הנאשם בהליך טיפול קבוצתי, אשר כולל בחובו חשיפה אישית, עלולים להעלות את רמת חרדתו ולהוביל להרעה במצבו הנפשי ומשכך, נמנע השירות מלהמליץ על שילובו של הנאשם בהליך טיפול קבוצתי.

10. בסופו של יום המליץ השירות להימנע מהרשעתו של הנאשם לצד ענישה של עבודות שירות לתועלת הציבור בהיקף של 140 שעות וצו מבחן. להמלצתו זו הגיע השירות תוך שלקח בחשבון בין היתר את השיקולים הבאים: העדר עבר פלילי; גורמי הסיכוי הרבים להשתלבות נורמטיבית מצדו לצד החשש מפגיעה עתידית במקום לימודיו ועבודתו;

חרדותיו ותחושת התיג בהרשעתו; וההערכה לפיה, ההליכים המשפטיים המתנהלים כנגדו הינם משמעותיים ומרתיעים עבורו.

ג. דין והכרעה:

11. בסימן א'1 לפרק ו' לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: החוק) אשר הוסף לחוק במסגרת תיקון מס' 113 נקבע עקרון ההלימה כעקרון המנחה בענישה, היינו ניתן משקל בכורה לשיקולי גמול, ונקבע כי בראש ובראשונה על העונש להלום את חומרת העבירה בנסיבותיה ואת מידת אשמו של הנאשם.

12. בקביעת מתחם העונש ההולם בהתאם לעקרון ההלימה יש להתחשב בערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת, ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

ג.1. הערך החברתי המוגן שנפגע:

13. הערך החברתי המוגן שנפגע כתוצאה ממעשי הנאשם הינו שמירה על חייהם ובריאותם של אזרחי המדינה, וכן שמירה על סדר חברתי תקין. יפים לעניין זה דבריו של כב' השופט הנדל בע"פ 972/11 מדינת ישראל נ' אמארה (פורסם במאגרים המשפטיים):

"את נגע הסמים יש לעקור מן השורש. ייצור, הפצה, סחר וכמובן גם שימוש בסמים - כל אלו מסבים נזק עצום. הנזק נגרם לא רק למעגל הסגור של המעורבים הישירים בביצוע העבירות, אלא גם לחברה בכללותה..."

14. רבות נכתב אודות הצורך לנהל מלחמת חורמה ממשית באמצעות ענישה מכאיבה כנגד עברייני סמים. ראו לעניין זה דברי כב' השופט דבור בת"פ 18306-12-09 מדינת ישראל נ' אלדין ואח' (פורסם במאגרים המשפטיים):

"עבירת השימוש בסם לצריכה עצמית מהווה היא את דלת הכניסה אל עולם הפשע. אל לו לבית המשפט לזלזל בחומרתה של עבירה זו אשר לעיתים רבות יש בה כדי להוביל את אותו אדם אשר נוהג להשתמש בסמים אל עבר ביצוע עבירות חמורות יותר כגון גניבה, פריצה, שוד ועבירות אלימות נוספות שכל מטרתן להביא ליכולת מימון הסמים והצריכה במיוחד על רקע מצב כלכלי ונסיבות אישיות כמו אלו אשר צוינו בפניי. על בית המשפט להעביר מסר חד וברור אף ביחס לאלה המשתמשים בסם לצורך צריכה עצמית ולא להמתין עד להסתבכותם בעבירות סמים חמורות יותר. אין ספק, כי השלב הבא לאחר שימוש בסמים לצריכה עצמית, הינו שלב חמור יותר ביחס לביצוע עבירות סם חמורות שיש בהן לפגוע בחברה כולה."

ג.2. פירוט נסיבות רלוונטיות לפי ס' 40 ט (א) (1)-(5) :

15. מידת הפגיעה בערך המוגן בעניינינו הינה במידה ניכרת וזאת בהתחשב בעובדה כי מחד, מדובר בסם הנחשב סם "קל" ומאידך, בכמות שהינה יחסית גבוהה. בהקשר זה אף לקחתי בחשבון את חלקו המרכזי והעיקרי של הנאשם במהלך הדברים, ובנזק הישיר והעקיף שנגרם ושעלול היה להיגרם מביצוע העבירה, בעובדה שהנאשם יכול היה להבין את אשר הוא עושה, את הפסול שבמעשהו או את משמעות מעשהו וכי היה ביכולתו להימנע מהמעשה עת לא נפגעה

מידת השליטה שלו על מעשהו.

ג.3. מדיניות הענישה הנוהגת:

16. בכל הנוגע למדיניות הענישה הנוהגת, אמנם הענישה המוטלת על נאשמים בעבירות החזקת סם לצריכה עצמית היא מגוונת ונעה בין צו מבחן ללא הרשעה לבין מאסר בפועל ממש, אולם ברור כי יש לבחון כל מקרה לגופו בהתאם לנסיבותיו.

17. פירוט פסיקה רלוונטית

א. ברע"פ 6138/09 **פרדזב נ' מדינת ישראל** (2.8.2009), דחה בית המשפט העליון בקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם על חומרת העונש שהוטל עליו בגין מספר עבירות של החזקת סם מסוכן מסוג חשיש לצריכה עצמית בכמות של 13.82 גרם. על הנאשם הוטלו - **6 חודשי מאסר, 12 חודשי מאסר מותנה, קנס כספי ופסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה למשך שנתיים.**

ב. בת"פ (שלום אילת) 1210/07 **מדינת ישראל נ' פילחזוב** (4.1.2010), גזר בית המשפט על נאשם, בעל עבר פלילי שהורשע במגוון עבירות וביניהן: מספר עבירות רכוש, החזקת סכין והחזקת 1.6 גר' חשיש לצריכה עצמית - **200 שעות של"צ, צו מבחן למשך שנה, מאסר מותנה ופסילת רישיון נהיגה לתקופה בת 12 חודשים.** בית המשפט לקח בחשבון את המאמצים שערך הנאשם להשתקם ולהיגמל.

ג. בת"פ (מחוזי מרכז) 32746-11-09 **מדינת ישראל נ' ביטון ואח'** (16.3.2010), גזר בית המשפט על נאשם, נעדר עבר פלילי, שהודה והורשע בהחזקת 18 גר' של סם מסוג קנאבוס - **מאסר החופף את תקופת מעצרו - חודשיים ושבוע ומאסר מותנה.**

עונש דומה הוטל במסגרת אותו תיק על נאשם אחר, בעל עבר פלילי ישן.

ד. בת"פ (שלום עכו) 53325-11-10 **מדינת ישראל נ' יאסין** (6.12.2011), גזר בית המשפט על נאשם שהורשע בהחזקת סם מסוכן לצריכה עצמית מסוג חשיש בכמות של 27.29 גרם - **עבודות של"צ בהיקף של 180 שעות** בהתאם להמלצתו של שירות המבחן.

ה. בת"פ (שלום באר שבע) 13169-03-11 **מדינת ישראל נ' קדוש** (26.12.2012), גזר בית המשפט על נאשם שנקבע כי כבר עבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית מסוג חשיש במשקל של 97.83 גרם - **עבודות של"צ בהיקף של 200 שעות, התחייבות והוצאות משפט ללא הרשעה.**

ו. בת"פ (שלום באר שבע) 38781-04-11 **מדינת ישראל נ' אדרי** (11.6.2013), גזר בית המשפט על נאשם שהורשע בעבירה של החזקת סם מסוכן לצריכה עצמית מסוג חשיש במשקל של 1.4557, צירף תיק נוסף שייחס לו עבירה של החזקת סם לצריכה עצמית מסוג חשיש במשקל של 27.5 גרם וכן צירף שני תיקי נוספים שייחסו לו עבירות של היזק לרכוש במזיד ותקיפת שוטר, על סמך הסדר טיעון שגובש בין הצדדים - **שני מאסרים מותנים , קנס וחתימה על התחייבות להימנע מביצוע עבירה.**

ז. בת"פ (שלום עכו) 4864-05-11 **מדינת ישראל נ' גבריס** (18.1.2012), גזר בית המשפט על נאשם שהורשע בהחזקת סם מסוכן מסוג חשיש לצריכה עצמית במשקל של 3.99 גר' - **3 חודשי מאסר על תנאי והתחייבות כספית בסך 1,000 ₪** על סמך הסדר טיעון שגובש בין הצדדים.

ח. בת"פ (שלום רחובות) 30653-04-12 **מדינת ישראל נ' הרמס** (20.5.2013), גזר בית המשפט על נאשם שהורשע בהחזקת סם לצריכה עצמית מסוג חשיש במשקל של 8.4 גרם - **200 שעות של"צ, צו מבחן למשך שנה, הארכת מאסר על תנאי ופסילה בפועל.**

ט. בת"פ (שלום באר שבע) 6920-11-13 **מדינת ישראל נ' חזיזה** (24.6.2014), גזר בית המשפט על נאשם שהורשע בעבירה של החזקת סם לצריכה עצמית מסוג חשיש במשקל של 20.1931 גרם, על סמך הסדר טיעון שגובש בין הצדדים - **קנס, חתימה על התחייבות להימנע מביצוע עבירה והארכת המאסרים המותנים שהיו תלויים ועומדים כנגד הנאשם.**

י. ת"פ (שלום באר שבע) 32753-12-13 **מדינת ישראל נ' בן אבו** (22.4.2014), גזר בית המשפט על נאשם שהורשע בעבירה של החזקת סם לצריכה עצמית מסוג הרואין במשקל של 0.1984 על סמך הסדר טיעון שגובש בין הצדדים - **חתימה על התחייבות להימנע מביצוע עבירה והארכת מאסר מותנה שהיה תלוי ועומד כנגדו.**

18. לאור כל האמור לעיל, בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשה הנאשם, מידת הפגיעה בהם, בנסיבות ביצוע המעשה ולאחר שבחנתי את מדיניות הענישה הנוהגת, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה ו/או של"צ לבין 6 חודשי מאסר אשר יכול וירוצו בעבודות שירות.

19. חריגה ממתחם ענישה זה לקולא אפשרית בשל שיקולי שיקום, ולחומרא בשל שיקולי הגנה על שלום הציבור בעתיד. האם מקרהו של הנאשם מצדיק סטייה ממתחמי הענישה ?

4. הרשעה - הכלל

20. על פי ההלכה הפסוקה אשר לא שונתה בעקבות תיקון 113 לחוק העונשין , משהוכח ביצועה של עבירה יש להרשיע את הנאשם, וסיום ההליך המשפטי ללא הרשעה ייעשה רק במקרים חריגים, בהם היחס שבין חומרת העבירה לבין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה, אינו סביר.

ברע"פ 11476/04 מדינת ישראל נ' חברת השקעות דיסקונט בע"מ, הדגיש בית המשפט העליון כי:
עמוד 5

" ככלל, ביטולה של הרשעה במערך הענישה בפלילים הוא עניין חריג שבחריג, המתאפשר בנסיבות מיוחדות... על פי העיקרון המשפטי הרווח, קיומה של אחריות בפלילים לביצוע עבירות על החוק מחייב הרשעה וענישה כחלק מאכיפת הדין, כנגזר ממטרות הענישה, וכנדרש מיישום עקרון השוויון של הכול בפני החוק. בהתקיים אחריות פלילית, סטייה מחובת הרשעה וענישה היא, על כן, עניין חריג ביותר. ניתן לנקוט בה אך במצבים נדירים שבהם, באיזון שבין הצורך במימוש האינטרס הציבורי באכיפה מלאה של הדין, לבין המשקל הראוי שיש לתת לנסיבות האינדיבידואליות של הנאשם, גובר בבירור האינטרס האחרון".

21. זאת ועוד, בפסיקה המנחה בשאלת ביטול ההרשעה נקבע כי ביטול ההרשעה מותנה בהצטבר שני גורמים: האחד, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם והשני, סוג העבירה מאפשר ביטול ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים (לעניין זה ראו: ע"פ 2083/96 **תמר כתב נ' מדינת ישראל** וע"פ 2513/96 (להלן: "הלכת כתב") **מדינת ישראל נ' ויקטור שמש** (פורסמו במאגרים המשפטיים)).

בהלכת כתב, ציין כבוד השופט לזין כי אי הרשעה תבוא במקום בו בית המשפט ישוכנע כי שיקולי השיקום של הנאשם המסוים שבפניו, גוברים על האינטרס הציבורי הנובע מחומרת העבירה והאפקט הציבורי של ההרשעה.

22. כבוד השופט לזין מונה בפסק הדין את שיקולי השיקום, המנחים בדרך כלל את שירות המבחן להמליץ על עונשים ללא הרשעה ואלה השיקולים:

" א) האם מדובר בעבירה ראשונה או יחידה של הנאשם; ב) מהי חומרת העבירה והנסיבות שבהן בוצעה; ג) מעמדו ותפקידו של הנאשם והקשר בין העבירה למעמד ולתפקיד; ד) מידת הפגיעה של העבירה באחרים; ה) הנסיבות שהנאשם יעבור עבירות נוספות; ו) האם ביצוע העבירה על ידי הנאשם משקף דפוס של התנהגות כרונית, או המדובר בהתנהגות מקרית; ז) יחסו של הנאשם לעבירה, האם הוא נוטל אחריות לביצועה, האם הוא מתחרט עליה; ח) משמעות ההרשעה על הדימוי העצמי של הנאשם; ט) השפעת ההרשעה על תחומי פעילותו של הנאשם. שיקולים אלה, בלי שיהיו ממצים, מקובלים עליי, כאחד הגורמים שיש להביאם בחשבון בהחלטה בדבר תוצאות ההרשעה".

23. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ועיינתי בתסקיר שירות המבחן אשר הוגש בעניינו של הנאשם, לא שוכנעתי כי מקרה זה נמנה בגדר אותם מקרים חריגים עליהם מדברת הלכת כתב כמצדיקים סטייה מן הכלל לפיו, נאשם שעבר עבירה יורשע בדינו. לא מצאתי כי עניינו של הנאשם נופל לגדר אותם "חריגים שבחריגים" או שמתקיימות בו אותן נסיבות מיוחדות המצדיקות את ביטול הרשעתו. זאת ועוד, לא הוכח בפניי כי הנאשם נמצא במהלכו של הליך שיקום וכי הרשעה תפגע בהליך זה, לא כל שכן פגיעה חמורה. בהקשר זה, שירות המבחן מצא כי השתתפותו של הנאשם בהליך טיפול קבוצתי, אשר כולל בחובו חשיפה אישית, עלולים להעלות את רמת חרדתו ולהוביל להרעה במצבו הנפשי ומשכך, נמנע השירות מלהמליץ על שילובו של הנאשם בהליך טיפול קבוצתי או בכל הליך טיפולי אחר.

24. זאת ועוד, כפי שעולה מתסקירי שירות המבחן, הנאשם הציג עמדה מטשטשת ומצמצמת בכל הנוגע למעורבותו בעבירה נושאת האישום, תוך ששירות המבחן התרשם כי הוא אווז בעמדה בעייתית בהקשר לאחזקת חלק מהסמים בביתו ובמחסן. שירות המבחן העריך מחד, כי חרף מאמציו של הנאשם לצאת ממעגל חייו העברייני, מן הנאשם

נשקפת מסוכנות להישנות עבירות מתחום הסמים, כחלק מרצונו ליצור קשרים חברתיים ולהפחית את רמת חרדותיו הנפשיות. מנגד, העריך השירות כי דווקא רמת חרדתו הגבוהה של הנאשם כיום מהווה גורם ממתן, וכי גורמי הסיכוי להשתלבות נורמטיבית מצדו בחברה הם רבים. לדידי, מדובר בשתי הערכות שונות אשר אינן עולות בקנה אחד.

25. לא התעלמתי מכך, שהנאשם אינו עושה שימוש בסמים עקב ההליכים המשפטיים המתנהלים כנגדו, שהעלו את רמת החרדה והחששות מפני פגיעות אישיות, והמהווים לשיטת שירות המבחן באחת מן הערכות, גורם משמעותי בהימנעותו מעשיית שימוש בסם, כן לא התעלמתי ממצבו הנפשי של הנאשם ומתחושות החרדה והתיוג המלווים אותו פן יורשע בדיון, ואולם, אין המדובר במקרה בו התרחש מהפך משמעותי בחייו של הנאשם. כידוע, שיקומו של הנאשם מהווה שיקול נכבד, אולם אינו השיקול היחיד, ואין בו כדי להוביל להתעלמות כליל מחומרת מעשי הנאשם.

26. יתרה מכך, לא שוכנעתי כי טעמו של שירות המבחן לביטול ההרשעה שעניינו החשש מפגיעה עתידית במקום לימודיו ועבודתו יש בו ממש, ובהקשר זה לא שוכנעתי כי ישנם לעת הזו נתונים המצביעים על קיומו של חשש לפגיעה קונקרטית בעבודתו של הנאשם באם תיוותר הרשעתו על כנה.

27. מיותר להכביר מילים על הצורך להחמיר בענישה בעבירות הסמים. העבירה בה הורשע הנאשם בנסיבותיה, לא מאפשרת ביטול ההרשעה מבלי לפגוע בשיקולי אמון הציבור, הגמול וההרתעה.

28. אמנם, מצאתי להעניק משקל לאמור בתסקיר שירות המבחן אך לא מצאתי לאמץ את המלצתו בדבר ביטול ההרשעה. לא למותר לציין כי המלצת שירות המבחן כשמה היא, המלצה שאיננה מחייבת את בית המשפט אשר אמון על בחינת אינטרסים רחבים מאלה שבוחן שירות המבחן עת מגבש הוא את המלצתו, ולבית המשפט נתונה האפשרות שלא לקבל את ההמלצה במקרה המתאים. יתרה מכך, לא שוכנעתי ולא הוכח בפניי כי טעמו של שירות המבחן לביטול ההרשעה שעניינו, החשש מפגיעה עתידית במקום לימודיו ועבודתו של הנאשם יש בו ממש ועל פניו נראה כי החשש האמור הינו בגדר חשש ערטילאי.

בנסיבות אלה לא מצאתי להורות על ביטול הרשעתו של הנאשם.

29. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם בתוך המתחם שקבעתי לעיל ובהתאם לסעיף 40ג(ב) לחוק, מצאתי להתחשב בהודאת הנאשם, הודאה שיש בה משום קבלת אחריות וחיסכון בזמן שיפוטי יקר; בעובדה שהנאשם נעדר עבר פלילי; בנסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שפורטו בהרחבה בתסקיר שירות המבחן; בחלוף הזמן מאז ביצוע העבירה; בפגיעה של העונש וההרשעה בנאשם ובמשפחתו;

כן נתתי דעתי לשיקולים של הרתעת היחיד והרתעת הרבים.

30. בהתחשב בכל אלה, אני סבורה כי העונש הראוי אמור להימצא במקום הקרוב יותר לרף התחתון של המתחם שקבעתי לעיל.

נוכח כל האמור לעיל, אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

1. 140 שעות שירות לתועלת הציבור במסגרת מתנ"ס "אדית פולק" בקרית גת בתפקיד של עבודות אחזקה. הובהרה לנאשם חשיבות שיתוף הפעולה בביצוע העבודות ונפקות העדר שיתוף הפעולה.
 2. מאסר על תנאי למשך 8 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום יעבור הנאשם כל עבירת סמים מסוג פשע.
 3. מאסר על תנאי למשך 3 חודשים אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום יעבור הנאשם עבירת סמים מסוג עוון.
 4. התחייבות כספית בסך של 5,000 ₪ שלא לעבור עבירה מן העבירות בהן הורשע למשך שנתיים מהיום. לא יחתום הנאשם על ההתחייבות תוך 7 ימים, ייאסר למשך 10 ימים.
 5. פוסלת הנאשם מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה למשך 3 חודשים בתנאי שלא יעבור כל עבירה בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים במשך 3 שנים מהיום.
- ניתן בזאת צו להשמדת המוצג - סמים בכפוף לחלוף תקופת הערעור.

זכות ערעור כחוק.

**ניתנה והודעה היום י"ב ניסן תשע"ה,
01/04/2015 במעמד הנוכחים.
נגה שמואלי-מאייר, שופטת**